Lietas Nr.A420408113
Lietas arhīva Nr. AA43-0626-18/8
ECLI:LV:ADAT:2018:0612.A420408113.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 12.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Irina Kaļiņina,
tiesnese Margarita Osmane un tiesnese Roze Paegle

rakstveidā izskatīja administratīvo lietu SIA „RDZ Energy" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 4.jūnija lēmuma Nr.22.7/L-14202 atcelšanu daļā, sakarā ar SIA „RDZ Energy" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 14.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) 2013.gada 4.jūnija lēmumu Nr.22.7/L-14202 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) noslēdzās administratīvais process dienestā. Tā rezultātā pieteicējai SIA „RDZ Energy" papildus samaksai budžetā aprēķināts cita starpā pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) Ls 45 293,91, soda nauda Ls 13 588,17 un nokavējuma nauda Ls 11 006,42, PVN soda nauda Ls 141 711, samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 3520,30 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 704,06. Lēmums norādītajā daļā pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Dienests apstrīdēja pieteicējas 2010.gada jūnijā un jūlijā deklarētās preču (dīzeļdegvielas) piegādes Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.*, jo 14 administratīvajos pavaddokumentos (turpmāk – AAD), attiecīgajās starptautiskajās kravas pavadzīmēs (CMR) un rēķinos norādītās piegādes faktu izslēdz Polijas un Lietuvas nodokļu administrāciju informācija, līdz ar to šīm piegādēm nav piemērojama PVN 0 procentu likme, bet gan 2010.gadā noteiktā PVN standartlikme 21 procenta apmērā.

[2] Pieteicējas pieteikumā par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Pirms audita uzsākšanas, pieteicēja nekavējoties precizēja PVN deklarācijas, tiklīdz grāmatvedis bija konstatējis neprecizitātes. Precizējumi bija ļoti apjomīgi, tāpēc elektroniskajā deklarēšanās sistēmā tie tika iesniegti 2011.gada 20.decembrī. Precizējumi, ar kuriem deklarācijās tika iekļauts reversā maksājuma kārtībā aprēķinātais PVN un priekšnodoklis par saņemtajām precēm, neietekmēja budžetā maksājamā PVN apmēru.

[2.2] Dīzeļdegvielas nosūtīšana saskaņā ar AAD no Nr.LV103026000151000121 līdz Nr.LV103026000151000174 Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.* noritēja veiksmīgi, un visi CMR pavaddokumenti, kā arī AAD trešie eksemplāri tika atgriezti pieteicējai. Dienests pēc AAD trešo eksemplāru saņemšanas tos ir apstiprinājis ar zīmogu. Pieteicēja visu minēto dīzeļdegvielu ir nodevusi pārvadātājiem, un pārvadātāji ir informējuši pieteicēju, ka dīzeļdegviela ir piegādāta atbilstošajās akcīzes preču noliktavās Polijā. Pieteicējas rīcībā ir visu AAD trešie eksemplāri ar dienesta zīmogu, kā arī CMR, kas apliecina, ka dīzeļdegviela ir šķērsojusi Latvijas valsts robežu un ir saņemta akcīzes preču noliktavās Polijā.

[2.3] Dienests nav ņēmis vērā Polijas un Lietuvas nodokļu administrācijas secinājumus, ka lielākā daļa pieteicējas piegāžu uz saņēmēja *Kornet Trade Sp. z o.o.* noliktavu *Baltchem S.A.* ir norisinājušās veiksmīgi, un tad ir praktiski neiespējami, ka tās piegādes, par kurām nodokļu administrācijām nav izdevies iegūt pietiekamas ziņas no pārvadātājiem, norisinājās neveiksmīgi.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteikums apmierināts daļā, atcelts pārsūdzētais lēmums daļā par pieteicējai papildu samaksai budžetā noteikto PVN soda naudu Ls 141 711, pieteikums pārējā daļā noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[3.1] Tiesa piekrita dienesta secinājumam, ka lietā nav gūts apstiprinājums preču pavaddokumentos norādītajai informācijai jeb preču nosūtīšanas vai transportēšanas faktam no Latvijas uz Poliju. Tiesa lielāku ticamību piešķīra nevis pieteicējas iesniegtajiem preču pavaddokumentiem, bet dienestā iesniegtajai ārvalstu nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai.

[3.2] Tā kā pieteicēja ir piemērojusi nodokļa 0 procentu likmes izņēmuma tiesības, tad pieteicējai ir jānodrošina nepieciešamie pierādījumi par attiecīgo tiesību izmantošanas pamatotību, jo īpaši tad, ja dienests ir ieguvis pierādījumus, kas liek apšaubīt pieteicējas tiesības piemērot PVN 0 procentu likmi.

[3.3] Pieteicēja nav atspēkojusi dienesta iegūtos pierādījumus, kas ir par pamatu pieteicējas uzrādīto piegāžu Polijas uzņēmumam apstrīdēšanai. Pieteicējai vajadzēja zināt to, kam tā pārdod savu preci, un līdz ar to pārliecināties, vai šis uzņēmums ir reāls, kā arī vajadzēja pārliecināties par to, kam tā nodod preces transportēšanai. Taču nedz apstrīdēšanas iesniegumā, nedz pieteikumā nav norādīts uz apstākļiem, no kuriem būtu iespējams noskaidrot, kā pieteicēja atrada Polijas uzņēmumu, kā notika līguma parakstīšana, kā pieteicēja pārliecinājās par izvēlēto sadarbības partneri, nav arī norādīts, kas kā pārvadātājus izvēlējās attiecīgos Polijas un Lietuvas uzņēmumus, nav norādīts, kā tika atrasti šie uzņēmumi, kas pārstāvēja šos uzņēmumus un ar kādām personām pieteicēja komunicēja, kā notika kravas iekraušana u.tml. darījumus raksturojošos apstākļus. Tiesas ieskatā, ievērojot dienesta administratīvā akta pamatojumu, pieteicējai bija jānorāda šie apstākļi, taču pieteicēja tos nenorādīja arī tiesas sēdē. Tādējādi, ievērojot dienesta konstatētos apstākļus, kā arī pieteicējas paskaidrojumu vispārīgumu, tiesa nekonstatēja, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja būtu piegādājusi preci tieši rēķinos norādītajam Polijas uzņēmumam, kā arī atzina, ka pieteicējai vajadzēja zināt, ka konkrētās preču piegādes Polijas uzņēmumam nav veiktas.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteikums, pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, norādot gan

pieteikumā, gan turpmāk papildu minētos argumentus.

[4.1] Lietuvas uzņēmums *UAB „Grifskana”*, Polijas uzņēmums *Bator Sp. z o.o.* un *DaT Sp. z o.o.* ir tikai tie pārvadātāji, no kuriem Lietuvas un Polijas nodokļu administrācija nesaņēma atbildes par piegāžu veiksmīgu norisi, taču faktiski piegādes veica arī vairāki citi uzņēmumi, un minētās piegādes dienests apstiprināja, kas nozīmē, ka nav pamata secinājumam, ka *Kornet Trade Sp. z o.o.* būtu bijis slikti pārbaudīts sadarbības partneris, kurš neveica saimniecisko darbību, kā arī nesaņēma piegādes.

[4.2] Tas, ka *Kornet Trade Sp. z o.o.* nav deklarējis darījumus ar pieteicēju, nepamato to, ka darījumi nav notikuši. Turklāt pieteicēja nav iespēju pārbaudīt, vai sadarbības partneris pilda savus likumā noteiktos pienākumus nodokļu jomā, līdz ar to pieteicējai nevar tikt atņemtas tiesības piemērot darījumiem ar *Kornet Trade Sp. z o.o.* PVN likmi 0 procentu apmērā tikai tādēļ, ka *Kornet Trade Sp. z o.o.* nav deklarējis minētos darījumus Polijas nodokļu administrācijā, vai pārvadātāji (pārvadātājus izvēlējās un to pakalpojumus apmaksāja *Kornet Trade Sp. z o.o.*, kā arī *OU „Skysea”* – to apliecina lietā pievienotā pārdošanas līguma piegādēm ar automašīnām D0074 7.2.punkts un citas no Polijas un Lietuvas nodokļu administrācijām saņemtās atbildes) nesadarbojas ar nodokļu administrāciju vai jebkādu tikai sev zināmu iemeslu dēļ paziņo, ka piegādes nav veiktas.

[4.3] Konkrētajā gadījumā ir jāņem vērā Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 28.februāra rīkojums lietā Nr.C-563/11, kas sniegts par Augstākās tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tiesvedībā SIA „Forvards V” pret dienestu. Izvērtējot minētās Eiropas Savienības Tiesas, kā arī Augstākās tiesas atziņas, secināms, ka dienests nevarēja ierobežot pieteicējas tiesības piemērot darījumiem ar *Kornet Trade Sp. z o.o.* 0 procentu likmi, pamatojot to tikai ar no Lietuvas un Polijas nodokļu administrācijas saņemtu informāciju.

[5] Paskaidrojumā par pieteicējas apelācijas sūdzību dienests to uzskata par nepamatotu, minot pārsūdzētā lēmuma argumentus.

[6] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumu pieteikums apmierināts daļēji – atcelts lēmums daļā par papildu samaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli, soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī par samazināto no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli un saistībā ar to aprēķināto soda naudu. Savukārt daļā par lēmuma atcelšanu daļā par papildus samaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokļa soda naudu pieteikums ir noraidīts.

[7] Izskatot administratīvo lietu sakarā ar pieteicējas un dienesta kasācijas sūdzībām, Augstākā tiesa ar 2017.gada 27.decembra spriedumu atcēla Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 21.oktobra spriedumu daļā, ar kuru pieteikums apmierināts, un nosūtīja lietu Administratīvajai apgabaltiesai jaunai izskatīšanai norādītajā daļā.

[8] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.pantu pirmo daļu, lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Ievērojot Augstākās tiesas šajā lietā nospriesto, apgabaltiesa izskata lietu daļā par pieteicējai papildu samaksai budžetā aprēķināto PVN 64 447,43 *euro* (Ls 45 293,91), soda naudu 19 334,22 *euro* (Ls 13 588,17), nokavējuma naudu 15 660,72 *euro* (Ls 11 006,42) un par samazināto no budžeta atmaksājamo PVN 5008,94 *euro* (Ls 3520,30) apmērā un saistībā ar to aprēķināto soda naudu 1001,79 *euro* (Ls 704,06). Kaut gan no 2014.gada 1.janvāra Latvijā valsts norēķinos tiek lietots *euro*, apgabaltiesa spriedumā, vērtējot pārsūdzētā lēmuma, kas pieņemts pirms 2014.gada 1.janvāra, tiesiskumu, darījumu vērtības un nodokļu aprēķinu norādīs latos.

[10] Izskatāmajā gadījumā pieteicēja piemēroja PVN 0 procentu likmi 2010.gada jūnijā un jūlijā veiktajiem apliekamajiem darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.*, taču dienests atzina, ka pieteicēja nebija tiesīga piemērot PVN 0 procentu likmi preču piegādēm Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.,* jo preču piegāde šim uzņēmumam nav notikusi.

[11] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 1.panta 32.punktā (*šeit un turpmāk tiesību normas piemērotas redakcijā, kas bija spēkā auditējamajā periodā*) noteikts, ka preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā ir preču piegāde, ja preces no iekšzemes nosūta vai transportē uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti un šo preču nosūtīšanu vai transportēšanu nodrošina preču piegādātājs, preču saņēmējs vai trešā persona preču piegādātāja vai preču saņēmēja vārdā.

Saskaņā ar minētā likuma 28.panta pirmo daļu apliekamās personas preču piegādēm Eiropas Savienības teritorijā piemēro nodokļa 0 procentu likmi, ja: 1) preču pavaddokumentos (to skaitā rēķinā) norādītais preču saņēmējs ir citas dalībvalsts apliekamā persona ar derīgu reģistrācijas numuru šīs dalībvalsts ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā; 2) preces ir nosūtītas vai transportētas no iekšzemes uz galapunktu citā dalībvalstī, un to apliecina preču piegādātāja rīcībā esošie preču transporta dokumenti.

[12] Minētie nosacījumi ir kumulatīvi, proti, tikai tad, ja pastāv abi norādītie kritēriji, ir tiesisks pamats PVN 0 procentu likmes piemērošanai. Tas nozīmē, ka pieteicējai, pretendējot uz PVN 0 procentu likmes piemērošanu, ir pienākums apliecināt preču nosūtīšanu vai transportēšanu uz citu Eiropas Savienības valsti ar jebkuru transportēšanas dokumentu, kurā ir patiesa informācija par preču nosūtītāju vai preču transportētāju, kā arī par preču saņēmēju citā dalībvalstī, kurš ir apliecinājis, ka prece ir saņemta.

Turklāt ņemams vērā, ka ikvienam dokumentam ir jāsatur patiesa informācija, pretējā gadījumā tas nevar būt atzīts par grāmatvedības dokumentu, kas izriet no likuma „Par grāmatvedību” 2.panta.

[13] Atbilstoši darījuma dokumentos norādītajam pieteicēja apstiprina, ka Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.* 2010.gada jūnijā un jūlijā piegādāja dīzeļdegvielu.

Pieteicēja uzskata, ka dīzeļdegvielas piegādi minētajam uzņēmumam apstiprina 2010.gada 10.jūnija pārdošanas līgums Nr.D/0074 (*lietas 1.sējuma 204.–207.lapa*), kurā norādīts, ka pieteicēja kā pārdevēja pārdod un Polijas uzņēmums *Kornet Trade Sp. z o.o.* k ā pircējs pērk dīzeļdegvielu, kā arī AAD, rēķini (*invoices*) un CMR (pavadzīmes konvencijas „Par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu” izpratnē).

Pieteicēja uzskata, ka minētie dokumenti ir noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām, līdz ar to nav pamatots dienesta apgalvojums par preču piegādes faktisko neesību.

[14] No dokumentiem, ko pieteicēja iesniedza auditam, izriet, ka dīzeļdegvielas pārvadājumus no pieteicējas akcīzes preču noliktavas „Torņi”, Saldū uz uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.* Polijā veica:

Lietuvas uzņēmums *UAB Grifskana* (AAD LV10302600015100121, *lietas 4.sējuma 73.lapa*; 2010.gada 30.jūnija CMR 290971, *lietas*

5.sējuma 29.–30.lapa, un *invoice* Nr.RD-293/06/2010, *lietas 4.sējuma 88.lapa*);

Polijas uzņēmums *DAT Sp. z o.o.* (AAD LV10302600015100125, *lietas 1.sējuma 208.lapas reverss*, 2010.gada 5.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 209.lapas reverss* un *invoice* Nr.RD-302/07/2010, *lietas 4.sējuma 92.lapa*; AAD LV10302600015100132, *lietas 1.sējuma 210.lapas reverss*, 2010.gada 8.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 211.lapas reverss,* un *invoice* Nr.RD-312/07/2010, *lietas 4.sējuma 99.lapa*; AAD LV10302600015100143, *lietas 1.sējuma 212.lapas reverss*, 2010.gada 14.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 213.lapas reverss* un *invoice* Nr.RD-327/07/2010, *lietas 4.sējuma 110.lapa*; AAD LV10302600015100153 *lietas 1.sējuma 215.lapa*, 2010.gada 19.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 216.lapa,* un *invoice* Nr.RD-338/07/2010, *lietas 4.sējuma 120.lapa*; AAD LV10302600015100160, *lietas 1.sējuma 217.lapa*, 2010.gada 21.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 218.lapa,* un *invoice* Nr.RD-348/07/2010, *lietas 4.sējuma 127.lapa*; AAD LV10302600015100174, *lietas 1.sējuma 219.lapa*, 2010.gada 26.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 220.lapa,* un *invoice* Nr.RD-365/07/2010, *lietas 4.sējuma 141.lapa*);

Polijas uzņēmums *Bator Sp. z o.o.* (AAD LV10302600015100127, *lietas 5.sējuma 15.lapa*, 2010.gada 5.jūlija CMR, *lietas 5.sējuma 17.lapa*, un *invoice* Nr.RD-304/07/2010, *lietas 4.sējuma 94.lapa*; AAD LV10302600015100131, *lietas 5.sējuma 18.lapa*, 2010.gada 8.jūlija CMR, *lietas 5.sējuma 20.lapa*, un *invoice* Nr.RD-311/07/2010, *lietas 4.sējuma 98.lapa*; AAD LV10302600015100142, *lietas 5.sējuma 21.lapa*, 2010.gada 14.jūlija CMR, *lietas 5.sējuma 23.lapa*, un *invoice* Nr.RD-326/07/2010, *lietas 4.sējuma 109.lapa*; AAD LV10302600015100144, *lietas 5.sējuma 24.lapa*, 2010.gada 15.jūlija CMR 815795, *lietas 5.sējuma 26.lapa*, un *invoice* Nr.RD-328/07/2010, *lietas 4.sējuma 111.lapa*; AAD LV10302600015100161, *lietas 1.sējuma 229.lapas reverss*, 2010.gada 21.jūlija CMR 815796, *lietas 1.sējuma 230.lapas reverss* un *invoice* Nr.RD-349/07/2010, *lietas 4.sējuma 128.lapa*; AAD LV10302600015100164, *lietas 1.sējuma 231.lapas reverss*, 2010.gada 22.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 232.lapas reverss,* un *invoice* Nr.RD-355/07/2010, *lietas 4.sējuma 131.lapa*; AAD LV10302600015100172, *lietas 1.sējuma 233.lapas reverss*, 2010.gada 26.jūlija CMR, *lietas 1.sējuma 234.lapas reverss,* un *invoice* Nr.RD-363/07/2010, *lietas 4.sējuma 139.lapa*).

Dienests auditā apšaubīja tieši šos darījumus un par tiem pieteicējai aprēķināja un papildu samaksai budžetā noteica PVN Ls 45 293,91 par pieteicējas 2010.gada jūlija darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.* un samazināja no budžeta atmaksājamo PVN Ls 3520,30 par pieteicējas 2010.gada jūnija darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.* (*lietas 1.sējuma 77.lapa*).

[15] Dienests audita ietvaros pieprasīja informāciju Polijas nodokļu administrācijai, kas dienestu informēja, ka uzņēmuma *Kornet Trade Sp. z o.o.* darījumus ar pieteicēju Polijas nodokļu administrācija apstiprināt nevar, jo Polijas uzņēmums nodokļu administrācijas uzaicinājumus atstāj bez ievērības, saimniecisko darbību neveic un nav iespējams konstatēt šā uzņēmuma faktisko darbības vietu, uzņēmuma dokumenti nodokļu administrācijai nav pieejami, uzņēmuma pārstāvji nav sasniedzami, attiecīgā taksācijas perioda PVN deklarācijas uzņēmums nav iesniedzis un nodokli nav aprēķinājis, kā arī valsts budžetā nav iemaksājis, kas nozīmē, ka darījumus ar pieteicēju nav deklarējis (*lietas 1.sējuma 190.lapa*).

Vienlaikus no AAD, CMR un *invoice* izriet, ka dīzeļdegvielas pārvadājumus no pieteicējas akcīzes preču noliktavas „Torņi", Saldū Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.* veica trīs uzņēmumi – Lietuvas uzņēmums *UAB „Grifskana"*, Polijas uzņēmumi *Bator Sp. z o.o.* un *DAT Sp. z o.o.*.

Dienests no Polijas nodokļu administrācijas un no Lietuvas nodokļu administrācijas ir pieprasījis un saņēmis informāciju arī attiecībā uz rēķinos norādītajiem preču pārvadātājiem.

Lietuvas nodokļu administrācija informēja dienestu, ka Lietuvas uzņēmums *UAB „Grifskana"* noliedz dīzeļdegvielas pārvadājumus no Latvijas uz Poliju un apgalvo, ka ar preču pavaddokumentos minēto transportlīdzekli 2010.gada 30.jūnijā jeb pavaddokumentos norādītajā datumā preces nav pārvadātas. *UAB „Grifskana"* arī apšauba uz CMR esošā zīmoga autentiskumu (*lietas 1.sējuma 201.lapa*). Savukārt Polijas nodokļu administrācija informēja dienestu, ka uzņēmums *Bator Sp. z o.o.* saimniecisko darbību deklarētajā adresē neveic, un Polijas Uzņēmumu reģistrs šo adresi kā uzņēmuma deklarēto adresi ir anulējis, uzņēmums deklarācijas neiesniedz un ar tā amatpersonām sazināties nav iespējams, arī *DAT Sp. z o.o.* nodokļu administrācijai dokumentus neiesniedz un ar tā amatpersonām sazināties nav iespējams.

Kā tika konstatēts iepriekš no Polijas nodokļu administrācijas sniegtās informācija, arī pieteicējas tiešais darījumu partneris Polijas uzņēmums *Kornet Trade Sp. z o.o.* darījumus ar pieteicēju nav deklarējis. Šis uzņēmums neiesniedz nodokļu administrācijai tās pieprasītos dokumentus attiecīgo darījumu pārbaudei un salīdzināšanai. Tāpat preču pārvadātāji – Polijas uzņēmumi, kas norādīti CMR, dokumentus pārbaudei neiesniedza. Neviens no šiem uzņēmumiem arī nav atrodams to reģistrētajās adresēs un saimniecisko darbību neveic. Savukārt Lietuvas uzņēmums *UAB „Grifskana"* preču pārvadāšanas faktu noliedz.

[16] Pieteicēja 2018.gada 6.februāra papildu paskaidrojumā plaši apraksta to, kā tika nodibināti kontakti ar *Kornet Trade Sp. z o.o.* un kā tika gūta pārliecība par to, ka darījumu partneris pildīs savas saistības. Pieteicēja šajā paskaidrojumā apgalvo, ka *Kornet Trade Sp. z o.o.* pats vērsās pie pieteicējas ar vēlmi iegādāties dīzeļdegvielu. *Kornet Trade Sp. z o.o.* sazinājās ar pieteicēju par iespēju tikties un izrunāt sadarbības iespējas ar pieteicēju. Uz tikšanos pieteicējas birojā ieradās *Kornet Trade Sp. z o.o.* direktors */pers. I/* un /pers. J/, kurš tika stādīts priekšā kā uzņēmuma kontaktpersona. Turpmākajā sadarbībā /pers. J/ bija tas, kurš sūtīja pieteicējai pieteikumus par nepieciešamo preču daudzumu, organizēja transportu un informēja par nosūtītajām automašīnām un to šoferiem, kā arī informēja par veiktajiem maksājumiem. Saziņa ar /pers. J/ notika gan telefoniski, gan elektroniskajā pastā. Tā kā *Kornet Trade Sp. z o.o.* nosauca /pers. J/ kā savu kontaktpersonu un tikšanās laikā mutiski pilnvaroja viņu veikt darījumus *Kornet Trade Sp. z o.o.* vārdā un uzdevumā, tad pieteicējai nebija pamata apšaubīt, ka tālākajā saziņā /pers. J/ rīkosies tieši *Kornet Trade Sp. z o.o.* vārdā un interesēs (*lietas 4.sējuma 8.–9.lapa*).

Izvērtējot pieteicējas sniegto aprakstu par kontaktu nodibināšanu ar Polijas darījumu partneri *Kornet Trade Sp. z o.o.*, secināms, ka pieteicējas sniegtā informācija pēc būtības nav pārbaudāma, līdz ar to uzskatāma par vienpusēju apgalvojumu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmajā daļā noteiktajam administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Tā kā pieteicējas paskaidrojumu par procedūru, kādā tika nodibināti biznesa kontakti ar *Kornet Trade Sp. z o.o.*, neapstiprina attiecīgie pierādījumi, pieteicējas paskaidrojumos minētie apstākļi nav uzskatāmi par pierādītiem faktiem.

Pēc pieteicējas sniegtās informācijas elektroniskā sarakste ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.* notika uz adresi: *zenia71@mail.ru* (*lietas 3.sējuma 30.–51.lapa*). Apgabaltiesa konstatē, ka no fakta, ka pieteicējas darbinieki ir saņēmuši informāciju no minētās adreses, pieteicējai nevarēja rasties pārliecība par to, ka pieteicēja sarakstās ar Polijas jurisdikcijas uzņēmumu, jo nav izskaidrojams, kādu apsvērumu dēļ sarakstē ar Latvijas uzņēmumu netiek lietots konkrētās valsts (Polijas) koda iekšējā līmeņa domēns (pl). Tāpat pieteicēja, nodibinot kontaktus ar minēto Polijas uzņēmumu, 2010.gada 10.jūnija pārdošanas līgumam Nr.D/0074 nav pievienojusi minētā uzņēmuma reģistrācijas apliecību, lai pārliecinātos, ka šāds uzņēmums tik tiešām eksistē un pieteicēja dibina kontaktus ar konkrētu juridisko personu, kā arī nav pievienojusi /pers. J/ pilnvaru, lai nodrošinātos ar pierādījumu par minētās personas pilnvarojuma robežām.

Kā argumentē pieteicēja, izskatāmajā gadījumā tika domāts pārsvarā par uzņēmuma finansiālā riska mazināšanu, preces piegādājot tikai ar priekšapmaksas noteikumiem. Taču norādāms, ka sabiedrības interesēs, par kurām ir pienākums rūpēties un tās nodrošināt tieši dienestam, ir svarīgi

tikpat lielu rūpību pievērst arī valsts finanšu interešu ievērošanai, nepamatoti nepiemērojot PVN 0 procentu likmi apšaubāmiem darījumiem, par kuru patiesumu pieteicēja izskatāmajā gadījumā vispār nav pārliecinājusies. Par to liecina arī fakts, ka pieteicēja nav pieprasījusi, lai Polijas uzņēmums *Kornet Trade Sp. z o.o.* izsniegtu pilnvaru savā vārdā rīkoties /pers. J/, jo pieteicējai darījumu izpildes gaitā varēja rasties nepieciešamība pārliecināties par kontaktpersonas pilnvarojuma apjomu un to, vai šādas pilnvaras katrā darījumā nebija grozītas. Turklāt neapšaubāmi, ka elektronisko pasta adresi: */elektroniskā pasta adrese/* varēja izmantot arī citas personas, līdz ar to pieteicējai nevarēja rasties pārliecība, ka tā sarakstās tieši ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.*. No minētā secināms, ka pieteicējas iesniegtās elektroniskā pasta izdrukas nav uzskatāmas par ticamu pierādījumu tam, ka pieteicēja dienesta apstrīdēto darījumu izpildes koordinēšanā sazinājusies ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.*, ievērojot dienesta no Polijas nodokļu administrācijas saņemtās informācijas saturu. Ņemot vērā, ka nodokļu administrācijai nav savu interešu nodokļu strīdā ar konkrēto nodokļu maksātāju, jo nodokļu administrācija nodrošina fiskālas funkcijas izpildi valsts organizētajā izpildvarā, nodokļu administrācijas sniegtā informācija uzskatāma par objektīvu, līdz ar to tai ir piešķirama priekšroka salīdzinājumā ar nodokļu maksātāja sniegto subjektīvo informāciju.

Pieteicēja 2018.gada 6.februāra papildu paskaidrojuma 2.1.11.punktā norāda uz to, ka neviena akcīzes preču noliktava nesniedz trešajām personām informāciju par saviem klientiem, jo tās ir komercnoslēpums, nevienam (arī pieteicējai) nav iespējams vienkārši piezvanīt (vai uzrakstīt) un pajautāt akcīzes preču noliktavai, vai starp tās klientiem ir attiecīgais uzņēmums. Taču pati pieteicēja savu sadarbību ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.* par akcīzes precēm, turklāt piemērojot piegādēm PVN 0 procentu likmi, kas ir zināmā mērā priekšrocība, balstījusies vienīgi uz elektronisko saraksti un telefona zvaniem, kad pēc būtības pieteicējai nebija iespējams pārliecināties, kam konkrēti informācija tiek sniegta.

Kā atzīts Augstākās tiesas judikatūrā, izvērtējot pārbaudē konstatētos faktiskos apstākļus, katrs no minētajiem darījumu faktiskās neesības pierādījumiem atsevišķi var būt apstrīdams no nodokļu maksātāja viedokļa, bet, izvērtējot situāciju kopumā, gandrīz neiespējama ir visu šo apstākļu nejauša sakritība (*2012.gada 31.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-250/2012 6.punkts*).

Apgabaltiesas iepriekš minēto apstākļu kopums ir uzskatāms par pietiekamu pamatu apšaubīt pieteicējas izrakstītajos rēķinos norādītās informācijas patiesumu jeb preču faktisko piegādi. Uz to norāda arī atsevišķas nepilnības CMR. Tā, kopā ar AAD LV10302600015100125 noformētajā 2010.gada 5.jūlija CMR (*lietas 1.sējuma 209.lapas reverss*), ar AAD LV10302600015100132 noformētajā 2010.gada 8.jūlija CMR (*lietas 1.sējuma 211.lapas reverss*), ar AAD LV10302600015100143 noformētajā 2010.gada 14.jūlija CMR (*lietas 1.sējuma 213.lapas reverss*), ar AAD LV10302600015100153 noformētajā 2010.gada 19.jūlija CMR (*lietas 1.sējuma 216.lapa*), ar AAD LV10302600015100160 noformētajā 2010.gada 21.jūlija CMR (*lietas 1.sējuma 218.lapa*), ar AAD LV10302600015100174 noformētajā 2010.gada 26.jūlija CMR (*lietas 1.sējuma 220.lapa*) nav pieteicējas darījumu partnera – Polijas uzņēmuma *Kornet Trade Sp. z o.o.* atzīmes par preču saņemšanu, CMR 24.ailē nav preču saņēmēja zīmoga un paraksta. Turklāt CMR 3.ailē nav arī norādīta konkrēta preču piegādes vieta, minēta vien Polija, Ļubļana un Polija, Ščecina, no kā nav iespējams identificēt konkrētu piegādes vietu.

[17] Pieteicēja argumentē, ka Polijas uzņēmuma *Kornet Trade Sp. z o.o.* atzīmes par preču saņemšanu atrodama CMR pievienotajā AAD trešajā eksemplārā, kas pieteicējas ieskatā nepārprotami apstiprina preču nosūtīšanu no Latvijas un to saņemšanu Polijā.

Kā izriet no Komisijas 1992.gada 11.septembra Regulas (EEK) Nr.2719/92 par administratīvajiem pavaddokumentiem akcīzes precēm, transportējot tās akcīzes nodokļa atlikšanas režīmā (turpmāk – Regula Nr.2719/92) (kā tas ir izskatāmajā gadījumā), administratīvajam pavaddokumentam ir četri eksemplāri – 1.eksemplāru patur nosūtītājs, 2.eksemplāru patur saņēmējs, 3.eksemplārs tiek nosūtīts atpakaļ nosūtītajam, lai apstiprinātu transportēšanu, vajadzības gadījumā – ar saņēmēju dalībvalsts kompetentu iestāžu apliecinājumu vai vīzu, 4.eksemplāru preču saņēmējs nodod saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Pieteicēja ir iesniegusi AAD trešo eksemplāru, kas faktiski atbilstoši Regulai Nr.2719/92 un Latvijas nacionālajām tiesību normām (Ministru kabineta 2004.gada 30.marta noteikumiem Nr.215 „Akcīzes preču pavaddokumentu aprites un kontroles kārtība", kas bija spēkā līdz 2011.gada 1.maijam, t.i., arī auditējamā periodā) būtu atzīstams par transportēšanas apstiprinājumu. Tomēr minētais dokuments, tāpat kā ikviens cits preču pavaddokuments jeb tajā norādītā informācija un tās patiesums ir pakļauts kontrolei un pārbaudei.

Pieteicēja uzskata, ka atbilstoši šim dokumentam ir viennozīmīgi konstatējama preču kustība no vienas dalībvalsts (Latvijas) akcīzes noliktavas uz otras dalībvalsts (Polijas) akcīzes noliktavu. Tomēr, izvērtējot AAD trešajā eksmplārā norādīto informāciju kopsakarā ar iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa šādam pieteicējas viedoklim konkrētajā lietā nepiekrīt. Apgabaltiesa konstatē, ka AAD trešajā eksemplārā ailē „saņemšanas vai eksporta apliecinājums" nav norādīta preču saņēmēja identifikācijas informācija, ir tikai Polijas uzņēmuma nosaukums un paraksts, taču paraksta atšifrējuma nav, savukārt 8.ailē „nosūtīšanas vietas kompetentā iestāde" norādīts „Valsts ieņēmumu dienesta Kurzemes reģionālās iestādes Saldus nodaļa", ir dienesta zīmogs, datums, amatpersonas vārds, uzvārds un paraksts, kas apstiprina to, ka uzņēmums ir izpildījis Ministru kabineta 2004.gada 30.marta noteikumu Nr.215 „Akcīzes preču pavaddokumentu aprites un kontroles kārtība" 56.punkta prasības, un dienests ir saņēmis attiecīgo AAD eksemplāru.

Ievērojot, ka Polijas nodokļu administrācijā netika iesniegts administratīvā pavaddokumenta ceturtais eksemplārs, kuru preču saņēmējam ir pienākums nodod saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras savās uzskaites sistēmās nav deklarējuši dienesta apstrīdētās degvielas piegādes, un šajās sistēmās nav veikti ieraksti par degvielas saņemšanu, dienesta zīmoga esība neliecina par preču pārvietošanas procedūras izpildi. Tāpat norādāms, ka no Regulas Nr.2719/92 izriet, ka AAD trešais eksemplārs ir neatņemama AAD sastāvdaļa, tomēr no šīs regulas normām neizriet, ka nosūtītājas un arī saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ikvienā gadījumā, kad notiek preču nosūtīšana no vienas akcīzes preču noliktavas un preču saņemšana citā akcīzes preču noliktavā, fiziski piedalās preču pārbaudē jeb preču nosūtīšanā un saņemšanā. Tādējādi pretēji pieteicējas viedoklim AAD trešā eksemplāra esība automātiski nenozīmē, ka dienests ir apstiprinājis strīdus preču saņemšanu Polijas uzņēmumā.

Ievērojot, ka atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 28.panta pirmajai daļai, lai piemērotu PVN 0 procentu likmi attiecīgajai iegādei, komersantam ir pienākums apliecināt preču nosūtīšanu vai transportēšanu uz citu Eiropas Savienības valsti ar jebkuru transportēšanas dokumentu, kurā ir patiesa informācija par preču nosūtītāju vai preču transportētāju, kā arī par preču saņēmēju citā dalībvalstī, kurš ir apliecinājis, ka prece ir saņemta, kopsakarā ar apstākli, ka apstrīdēto pārvadājumu izpildītāji ir nolieguši, ka būtu veikuši šādas piegādes, ir atzīstams, ka pieteicējai nebija tiesību šā sprieduma 16.punktā minētām piegādēm piemērot PVN 0 procentu likmi.

[18] Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ja preču piegāde Eiropas Savienībā nav notikusi, tad tālāk ir jānoskaidro, vai pieteicēja zināja, vai tai vajadzēja zināt par šādu situāciju, kas galu galā nepieļauj piemērot pievienotās vērtības nodokļa 0 procentu likmi šādam darījumam. Šī vērtējuma ietvaros ir jāņem vērā, vai pieteicēja ir veikusi visus pasākumus, ko no tās saprātīgi var prasīt, lai pārliecinātos, ka veikdama darījumu, pieteicēja nepiedalās krāpšanā nodokļu jomā, tajā pašā laikā paturot prātā, ka dienests nedrīkst noteikt nodokļu maksātājam veikt sarežģītas un padziļinātas pārbaudes, kas jau ir dienesta kompetencē (*sal. Eiropas Savienības Tiesas 2017.gada 19.oktobra sprieduma „SC Paper Consult SRL" lietā Nr. C-101/16 50. un 51.punkts; Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 6.septembra sprieduma „Mecsek-Gabona Kft" lietā Nr. C-273/11 48. un 53.punkts*).

Kā tika konstatēts iepriekš, pieteicēja nav veikusi pasākumus, ko no tās saprātīgi var prasīt, lai pārliecinātos, ka pieteicēja tik tiešām ir

sadarbojusies ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.*. Par to neliecina neviens lietā esošs pierādījums. Pieteicējai nevarēja rasties pārliecība, ka, saņemot elektroniskā pasta sūtījumus no adreses: *zenia71@mail.ru*, noslēgtā līguma paketē neesot vismaz Polijas uzņēmuma *Kornet Trade Sp. z o.o.* reģistrācijas apliecībai un kontaktpersonas rakstveida pilnvarai, tā tik tiešām sadarbojas ar konkrēto uzņēmumu. Apgabaltiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicējas amatpersonām nebūtu zināšanu par to, kā droši un veiksmīgi darboties biznesa vidē, jo pieteicēja argumentēja, ka, piemērām, nevienam (arī pieteicējai) nav iespējams piezvanīt (vai uzrakstīt) un pajautāt akcīzes preču noliktavai, vai starp tās klientiem ir attiecīgais uzņēmums. Tātad pieteicējas amatpersonām ir bijis saprotams, ka telefona zvani vai elektroniskā pasta sūtījumi biznesa vidē nav droši kaut vai no komercnoslēpuma saglabāšanas viedokļa, taču pieteicējas amatpersonas, piešķirot nosūtāmajai precei PVN 0 procentu likmi, kas pēc būtības ir zināma veida priekšrocība, nav pārliecinājusies, kādam pārvadātājam akcīzes prece tiek izsniegta (apstrīdētajos darījumos neviens no pārvadātājiem nav apstiprinājis pārvadājuma esību), tādējādi radot valsts budžetam finansiālos zaudējumus.

Pieteicēja argumentē, ka nevar uzņemties atbildību nedz par preču saņēmēja, nedz par preču pārvadātāju kā nodokļu maksātāju disciplīnas neievērošanu. Tomēr izskatāmajā gadījumā lietā noskaidroto apstākļu kopums ir par pamatu, lai apšaubītu sprieduma 16.punktā uzskaitīto darījumu faktisko esību. Turklāt dienesta iegūtie un iepriekš izvērtēti pierādījumi, kas atzīstami par pieļaujamiem, nevar tikt atstāti bez ievērības. Tāpat jānorāda, ka, vērtējot darījumu ekonomisko būtību, nav iespējama pilnīga norobežošanās no rēķinos norādītajiem preču saņēmējiem jeb pieteicējas tiešajiem darījumu partneriem, kā arī no preču pārvadātājiem, kas it kā ir uzņēmušies pieteicējas preču piegādi. Ja uzņēmums veic reālu saimniecisko darbību un saņem preces no cita uzņēmuma, nav saprotams, kāpēc šim uzņēmumam būtu jāizvairās no preču saņemšanas deklarēšanas savos grāmatvedības dokumentos un attiecīgo pārskatu iesniegšanas nodokļu administrācijai. Tāpat nav izskaidrojams, kāpēc reālas saimnieciskās darbības veikšanas apstākļos Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.* būtu jāizvairās sniegt nodokļu administrācijai paskaidrojumus par preču iegādi, turklāt tādu, par kuru nodoklis nav aprēķināms un nav maksājams valsts budžetā.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējai vajadzēja zināt to, kam tā pārdod savu preci un līdz ar to pārliecināties, vai šis uzņēmums reāli darbojas. Tāpat pieteicējai vajadzēja pārliecināties par to, kam tā nodod preces transportēšanai, kaut vai tā iemesla dēļ, lai nodrošinātos pret civiltiesiskajiem riskiem darījumu partneru noslēgto darījumu izpildē.

Apgabaltiesa ņem vēra arī apstākli, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas atziņām gadījumi, kad piemērojama nodokļa 0 procentu likme, ir jāinterpretē šauri, ņemot vērā to, ka tie ir izņēmums no vispārējā principa, saskaņā ar kuru ar pievienotās vērtības nodokli tiek aplikti visi pakalpojumi, ko pret atlīdzību sniedz nodokļa maksātājs (*Eiropas Kopienu tiesas 2004.gada 18.novembra sprieduma lietā Nr.C-284/03 „Beļģija pret Temco Europe SA" 17.punkts*). Tātad gadījumi, kādos tiek piemērota pievienotās vērtības nodokļa 0 procentu likme, ir atzīstami par izņēmuma gadījumiem un atbilstoši vispārīgajiem pierādīšanas principiem tiesības uz izņēmumu jāpierāda tam, kas šo izņēmumu prasa (*ģenerāladvokāta Poiares Maduro viedokļa, kas sniegts 2005.gada 7.aprīlī lietā Nr.C-446/03 „Marks Spencer plc v David Halsey", 81.punkts*). Tādējādi, tā kā pieteicēja izskatāmajā gadījumā ir piemērojusi izņēmuma tiesības, tad pieteicējai ir jānodrošina nepieciešamie pierādījumi par attiecīgo tiesību izmantošanas pamatotību, jo īpaši tad, ja dienests ir ieguvis pierādījumus, kas liek apšaubīt pieteicēja tiesības piemērot pievienotās vērtības nodokļa 0 procentu likmi (*Augstākās tiesas 2008.gada 8.maija sprieduma lietā Nr.SKA-159/2008 12.punkts*).

[19] Apkopojot iepriekš minēto faktisko un tiesisko apstākļu kopumu lietā, lai arī pieteicēja ir iesniegusi preču pavaddokumentus, tomēr nav gūts apstiprinājums preču pavaddokumentos norādītajai informācijai jeb preču nosūtīšanas vai transportēšanas faktam no Latvijas uz Poliju.

Izskatāmajā gadījumā apgabaltiesa lielāku ticamību piešķir nevis pieteicējas iesniegtajiem preču pavaddokumentiem, bet gan ārvalstu nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai, jo minētā informācija iegūta Padomes 2010.gada 7.oktobra Regulas (ES) Nr.904/2010 par administratīvo sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā 7. un 15.pantā paredzētajā kārtībā. Tātad ārvalstu nodokļu administrācijas sniegtā informācija ir atzīstama par pieļaujamu pierādījumu, tostarp administratīvajā procesā, kas saistīts ar nodokļu tiesību pārkāpumiem. Administratīvo tiesu praksē konsekventi atzīts, ka tiesiskās sadarbības būtībai atbilst paļauties uz ārvalsts iestādes izsniegtiem dokumentiem vai apstiprinātām ziņām (*Augstākās tiesas rīcības sēdes 2010.gada 30.marta lēmuma lietā Nr.SKA-271/2010. 8.punkts, 2011.gada 24.marta spriedumu lietā Nr.SKA-53/2011 9.punkts*).

Savukārt pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas būtu par pamatu apšaubīt nodokļu administrācijas apgalvojumu, ka Polijas uzņēmums preces no pieteicējas nav saņēmis. Pieteicējas pierādīšanas pienākums izriet no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta un Administratīvā procesa likuma 150.panta trešās daļas.

[20] Dienests izskatāmajā gadījumā pieteicējas noformētos darījumu dokumentus neatzina par deklarētajiem darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.*, kas piešķirtu tiesības piemērot PVN 0 procentu likmi minētajam uzņēmumam, un piemēroja attiecīgajām akcīzes preču piegādēm minētā nodokļa standartlikmi 21 procenti.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta pirmā daļa nosaka, ka atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu un 32.panta pirmo daļu dienests pieteicējai papildus aprēķināja un samaksai budžetā noteica samazināto PVN Ls 45 293,91 par pieteicējas 2010.gada jūlija darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.* un samazināja no budžeta atmaksājamo PVN Ls 3520,30 par pieteicējas 2010.gada jūnija darījumiem ar Polijas uzņēmumu *Kornet Trade Sp. z o.o.*, kā arī aprēķināja nokavējuma naudu Ls 11 006,42. Savukārt soda nauda Ls 14292,23 (Ls 13 588,17 + Ls 704,06) aprēķināta, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta panta otro, ceturto un piekto daļu, vērtējot minētās normas kopsakarā.

Apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja nepamatoti ir piemērojusi izņēmuma tiesības PVN 0 procentu likmes piemērošanā faktiski nenotikušām piegādēm Polijas uzņēmumam *Kornet Trade Sp. z o.o.*, kas rada budžetā maksājamās nodokļu summas nepamatotu samazinājumu, tādējādi nodokļu maksātājs nepilda savu pienākumu un valsts nesaņem nodokli. Apgabaltiesa nekonstatē soda naudas nesamērību ar pieteicējas pieļauto tiesību normu neievērošanu, kā arī to, ka, nosakot soda naudu, pret pieteicēju būtu pieļauta atšķirīga attieksme salīdzinājumā ar citiem nodokļu maksātājiem lietās ar līdzīgiem apstākļiem. Ievērojot minēto, soda naudas piemērošana konkrētajā gadījumā ir tiesiska un pamatota.

[21] Pieteicēja 2018.gada 6.februāra papildu paskaidrojumā plaši apraksta to, kā tika nodibināti kontakti ar *Kornet Trade Sp. z o.o.*, taču nav paskaidrojusi, kas kā pārvadātājus izvēlējās attiecīgos Polijas un Lietuvas uzņēmumus, kā tika atrasti šie uzņēmumi, kas pārstāvēja šos uzņēmumus un ar kādām personām pieteicēja komunicēja, kā notika kravas iekraušana u.tml. darījumu raksturojošos apstākļus. Savukārt sakarā ar pieteikumā minēto dienesta nekonsekvento rīcību, citos gadījumos preču piegādes Polijas uzņēmumam atzīstot, norādāms, ka atbilstoši ārvalstu nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai citos gadījumos tika konstatētas nepilnības dokumentu noformēšanā jeb nepareizā preču piegādes adreses norādīšanā, taču tika konstatēta arī preču piegāde. Tāpēc šādos apstākļos dienests atzinis, ka preču piegāde nepietiekamu pierādījumu dēļ nevar tikt apšaubīta.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA „RDZ Energy" pieteikumu daļā par Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 4.jūnija lēmuma Nr.22.7/L-14202 atcelšanu daļā par SIA „RDZ Energy" papildu samaksai budžetā aprēķināto pievienotās vērtības nodokli Ls 45 293,91, soda naudu Ls 13 588,17, nokavējuma naudu Ls 11 006,42 un par samazināto no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli Ls 3520,30 un saistībā ar to aprēķināto soda naudu Ls 704,06.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Kaļiņina

Tiesnese M.Osmane

Tiesnese R.Paegle